
Mødedokument

A9-0034/2023

17.2.2023

BETÆNKNING

om EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere
(2021/2204(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører for udtalelse: Hannah Neumann

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	25
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	26

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere (2021/2204(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN-pagten,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til FN's erklæring om individers, grupper og samfundsorganers ret til og ansvar for at fremme og beskytte universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (erklæring om menneskerettighedsforkæmpere),
- der henviser til FN's særlige rapportørs aktiviteter vedrørende situationen for menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 3 og 21,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder og navnlig retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere (herefter også betegnet "retningslinjerne"), som blev vedtaget i juni 2004 og revideret i 2008, til det andet vejledende notat om gennemførelsen af retningslinjerne, som blev godkendt i 2020, og til retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsdialoger med partnerlande/tredjelande, som blev vedtaget i december 2001 og revideret i 2021,
- der henviser til EU's retningslinjer fra 24. juni 2013 om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. juni 2014 om 10-året for EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009¹,

---

¹ [EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.](#)

- der henviser til EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati fra 2012 og til EU's handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, som fastlagt i den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. marts 2020 (JOIN(2020)0005), der blev vedtaget af Rådet den 18. november 2020,
- der henviser til Kommissionens værktøjskasse fra 2021 om en menneskerettighedsbaseret tilgang til internationale partnerskaber, som fastlagt i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 30. juni 2021 med titlen "Applying the Human Rights Based Approach to International Partnership – An update Toolbox for placed rights holders into centre of EU's Neighbourhood, Development and International Cooperation" (Anvendelse af den menneskerettighedsbaserede tilgang til internationale partnerskaber – en ajourført værktøjskasse til at sætte rettighedshavere i centrum for EU's naboskab, udviklingssamarbejde og internationale samarbejde) (SWD(2021(0179))),
- der henviser til sine specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande,
- der henviser til vedtægterne for Sakharovprisen for tankefrihed, der blev vedtaget af Europa-Parlamentets Formandskonference den 15. maj 2003 og ændret den 14. juni 2006,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om beskyttelse af menneskerettighederne og EU's eksterne migrationspolitik²,
- der henviser til undersøgelsen fra Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning af 24. august 2022 med titlen "EU Guidelines on Human Rights Defenders – European Implementation Assessment" (EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere – en vurdering af gennemførelsen på europæisk plan),
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne,
- der henviser til indikator 16.10.1 under FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, som henviser til antallet af bekræftede mord, bortførelser, tvungne forsvindinger, vilkårlige tilbageholdelser og tortur mod journalister og associerede mediefolk, fagforeningsmedlemmer og menneskerettighedsforkæmpere indenfor de seneste 12 måneder,
- der henviser til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere³,

---

² [EUT C 15 af 12.1.2022, s. 70.](#)

³ [EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 69.](#)

- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om klimaændringernes indvirkning på menneskerettigheds- og miljøforkæmperes rolle i denne sag⁴,
  - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2021 med henstillinger til Kommissionen om virksomheders due diligence og virksomhedsansvar⁵,
  - der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2022 om resultatet af Kommissionens kritiske gennemgang af 15-punktshandlingsplanen om handel og bæredygtig udvikling⁶,
  - der henviser til sin henstilling af 17. februar 2022 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om korrupsion og menneskerettigheder⁷,
  - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2022 om EU's kønshandlingsplan III⁸,
  - der henviser til sine beslutninger om krænkelse af menneskerettigheder, demokrati og retsstat (kaldet "uopsættelige beslutninger") i henhold til forretningsordenens artikel 144,
  - der henviser til sin beslutning af 17. februar 2022 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området – årsberetning 2021⁹ og til sine tidligere beslutninger om tidligere årsberetninger,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0034/2023),
- A. der henviser til, at FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, definerer menneskerettighedsforkæmpere som enkeltpersoner eller grupper, som handler for at fremme, beskytte eller stræbe efter beskyttelse og gennemførelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder med fredelige midler;
- B. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere er væsentlige allierede i EU's bestræbelser på at beskytte og fremme menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet og forhindre konflikter verden over; der henviser til, at det derfor i høj grad er i EU's og medlemsstaternes interesse at støtte deres arbejde og beskytte dem;
- C. der henviser til, at de retningslinjer, der blev vedtaget i 2004 og revideret i 2008, gradvist er blevet referencerammen for EU-institutionerne, EU-delegationerne, medlemsstaternes diplomatiske missioner og EU's ledere med henblik på at fremme og

⁴ [EUT C 15 af 12.1.2022, s. 111.](#)

⁵ [EUT C 474 af 24.11.2021, s. 11.](#)

⁶ Vedtagne tekster, [P9_TA\(2022\)0354.](#)

⁷ [EUT C 342 af 6.9.2022, s. 295.](#)

⁸ [EUT C 347 af 9.9.2022, s. 150.](#)

⁹ [EUT C 342 af 6.9.2022, s. 191.](#)

sikre respekt for menneskerettighedsforkæmperes rettigheder og beskytte menneskerettighedsforkæmpere, der risikerer angreb og trusler fra statslige og ikkestatslige aktører; der henviser til, at Parlamentet konsekvent har opfordret til en korrekt og koordineret gennemførelse af EU's retningslinjer; der henviser til, at medlemsstaterne, sammen med EU's institutioner, bør gennemføre retningslinjerne, som omfatter en række særlige forpligtelser såsom regelmæssig rapportering, koordinering og tiltag til støtte for menneskerettighedsforkæmperne;

- D. der henviser til, at en konsekvent og sammenhængende EU-tilgang til at støtte og beskytte menneskerettighedsforkæmpere kan have en væsentlig indvirkning, når medlemsstaternes missioner og EU's delegationer koordinerer deres indsats, navnlig i forbindelse med individuelle sager, både bilateralt og i multilaterale fora;
- E. der henviser til, at vedtagelsen af EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati fra 2012 og de tre heraf afledte handlingsplaner har givet en vision, principper og bindende foranstaltninger for EU's støtte til fremme af menneskerettighederne på verdensplan og gennemførelsen af retningslinjerne;
- F. der henviser til, at EU har udviklet en lang række instrumenter til støtte for menneskerettighedsforkæmpere fra koordineringsværktøjer til økonomisk bistand; der henviser til, at det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) tidligere var EU's primære finansieringsinstrument, der blev brugt til at støtte menneskerettighedsforkæmpere, herunder både gennem tilskud i nødsituationer og EU's beskyttelsesmekanisme for menneskerettighedsforkæmpere, ProtectDefenders.eu; der henviser til, at EIDHR er blevet erstattet af et tematisk program for menneskerettigheder og demokrati som en del af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI); der henviser til, at respekt for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet er en tværgående målsætning i hele NDICI – et globalt Europa og også fremmes gennem Den Europæiske Demokratifond;
- G. der henviser til, at under EIDHR blev mere end 186 mio. EUR bevilget til at støtte menneskerettigheder og menneskerettighedsforkæmpere i situationer, hvor de var mest udsat for risiko, i perioden 2014-2020; der henviser til, at et vejledende beløb på 326 mio. EUR er blevet øremærket under NDICI – et globalt Europas tematiske program for menneskerettigheder og demokrati til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og imødegå indskrænkningen af råderummet for civilsamfundet i den indeværende periode 2021-2027; der henviser til, at ProtectDefenders.eu-initiativet har fået bevilget finansiering på omkring 35 mio. EUR og har støttet omkring 55 000 menneskerettighedsforkæmpere siden 2015, herunder 8 700 i 2021; der henviser til, at omkring 1 600 menneskerettighedsforkæmpere siden 2010 har modtaget støtte under EU's særlige ordning for tilskud i nødsituationer;
- H. der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling forpligter EU og medlemsstaterne til at gennemføre en menneskerettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, som indbefatter alle menneskerettighederne, og dermed også de personer, der forsvare dem;

- I. der henviser til, at EU som en magtfuld økonomisk aktør har kapacitet til at påvirke situationen for menneskerettigheder og menneskerettighedsforkæmpere verden over ved at integrere en menneskerettighedsbaseret tilgang i alle sine politikker på en konsekvent måde; der henviser til, at gennemgangen af handelspolitikken i 2021 forpligter EU til at indtage en mere determineret holdning til at forsvare sine interesser og værdier, "navnlig fremme og beskyttelse af menneskerettighederne"; der henviser til, at der i Kommissionens gennemgang af politikken for handel og bæredygtig udvikling slås til lyd for en øget overvågning af forpligtelserne vedrørende handel og bæredygtig udvikling i handelsaftaler, en styrket rolle for civilsamfundet og en øget håndhævelse af disse handelsaftaler;
- J. der henviser til, at den nye globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) giver EU mulighed for at afhjælpe alvorlige overtrædelser af menneskerettigheder og misbrug verden over; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpernes skæbne bør være en integreret dimension af EU's globale overvågning af menneskerettighedskrænkelser på verdensplan, herunder i forbindelse med indførelse af sanktioner; der henviser til, at brugen af dette værktøj kunne styrkes ved at gøre den til genstand for afstemning med kvalificeret flertal;
- K. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret EU til at bekæmpe grov korruption begået af enkeltpersoner og enheder gennem sanktioner; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere, der er involveret i aktiviteter til bekæmpelse af korruption, i stigende grad angribes på grund af deres arbejde; der henviser til, at Rådet og Kommissionen har indledt arbejdet med at sanktionere enkeltpersoner og enheder, der er ansvarlige for korruption;
- L. der henviser til, at den konsekvente, effektive og virkningsfulde gennemførelse af retningslinjerne er endnu vigtigere i den aktuelle globale sammenhæng, hvor demokratiet er under pres, menneskerettighederne forværres, hvor der er mindre plads til civilsamfundet, klimakollaps og stigende risiko for menneskerettighedsforkæmpere som følge af faktorer som digital overvågning og indvirkningen af covid-19-pandemien;
- M. der henviser til, at der er sket en betydelig stigning i antallet, omfanget og alvorligheden af angreb på menneskerettighedsforkæmpere og deres familier og advokater i de senere år; der henviser til, at 331 menneskerettighedsforkæmpere ifølge Verdensorganisationen mod Tortur blev dræbt i 2020; der henviser til, at den globale analyse, som er offentliggjort af NGO'en Front Line Defenders, viste, at 358 menneskerettighedsforkæmpere blev dræbt i 35 lande alene i 2021, og eftersom der er udbredt underrapportering, er det faktiske tal ukendt og sandsynligvis langt højere; der henviser til, at 227 miljøforkæmpere blev dræbt i 2020, og at mere end halvdelen af disse drab fandt sted i blot tre lande, nemlig Colombia, Mexico og Filippinerne, ifølge NGO'en Global Witness; der henviser til, at et stort antal menneskerettighedsforkæmpere er udsat for trusler og angreb, fordi de har udtrykt bekymringer over de negative indvirkninger på menneskerettighederne af erhvervsoperationer, herunder i forbindelse med store udviklingsprojekter, der påvirker adgangen til jord og indkomstmuligheder; der henviser til, at størstedelen af de menneskerettighedsforkæmpere, der er blevet angrebet og/eller dræbt af statslige og ikkestatslige aktører i de senere år, arbejdede med jord-, vand- og miljørettigheder samt oprindelige folks rettigheder;

- N. der henviser til, at autoritære styreformers, men også et bekymrende stort antal lande, der længe har været betragtet som demokratiske, i hele verden, herunder i EU, i stigende grad vedtager nye former for taktikker og restriktive foranstaltninger mod menneskerettighedsforkæmpere for at censurere deres arbejde, bringe dem til tavshed og chikanere dem; der henviser til, at sådanne foranstaltninger omfatter strategiske retssager mod offentligt engagement, restriktive regeringspolitikker, injuriekampagner, diskrimination og intimidering eller vold, herunder drab, bortførelser, vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser; der henviser til, at der eksisterer et klima af straffrihed for krænkelser begået mod menneskerettighedsforkæmpere i adskillige lande i verden;
- O. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere i stigende grad angribes af autoritære styreformers i tredjelands gennem ambassader, diplomatiske missioner og diplomatisk personale, retshåndhævelsespersonale og andre stedfortrædere på de EU-medlemsstaters områder, hvor de har søgt tilflugt eller fået asyl;
- P. der henviser til, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere står over for kønsspecifikke trusler og er i større risiko for at blive udsat for visse former for vold og andre krænkelser, fordomme, udstødelse og afvisning end deres mandlige kolleger, og at de lider under manglende adgang til tilstrækkelige midler og beskyttelsesmekanismer; der henviser til, at størstedelen af de sager, hvor der er en utilstrækkelig indberetning, er sager, hvor personer står over for kønsspecifikke hindringer eller hindringer som følge af seksuel orientering;
- Q. der henviser til, at angreb på menneskerettighedsforkæmpere i stigende grad også rettes mod deres familier og lokalsamfund;
- R. der henviser til, at andre grupper eller kategorier af forkæmpere, som er særligt udsatte for angreb og menneskerettighedskrænkelser omfatter journalister, forkæmpere, der arbejder for at fremme borgerlige og politiske rettigheder, navnlig dem, der efterforsker eller forsvarer ofre for statslig kriminalitet, tvangsforsvinding eller tortur, forkæmpere, der arbejder for at fremme økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, navnlig kollektive rettigheder som f.eks. retten til mad og adgang til naturressourcer, herunder fagforeningsmedlemmer, og forkæmpere, der arbejder for lokalsamfundets rettigheder, etniske og religiøse mindretals rettigheder, børns rettigheder, rettigheder for personer med handicap, oprindelige folks rettigheder og LGBTQI+-personers rettigheder, og forkæmpere, der bekæmper korruption;
- S. der henviser til, at stadig mere sofistikerede midler, herunder nye teknologier, anvendes til at forfølge menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere også står over for og nogle gange angribes direkte gennem politikker, lovgivning og procedurer, der beskrives som "sikkerhedsforanstaltninger", ofte i kombination med stigmatisering og beskyldninger om terrorisme;

Generel vurdering af EU's politikramme for støtte til menneskerettighedsforkæmpere

1. roser og takker alle menneskerettighedsforkæmpere for deres modige og afgørende arbejde for menneskerettighederne og for planeten; anerkender, at de udfører deres

arbejde under stadig vanskeligere og skiftende omstændigheder og ofte med store personlige omkostninger for dem selv, deres familier og deres lokalsamfund;

2. glæder sig over EU's politikramme for støtte til menneskerettighedsforkæmpere, som er blevet udviklet gennem de seneste to årtier med retningslinjerne i centrum; understreger retningslinjernes væsentlige indvirkning med henblik på at øge bevidstheden om og forstå menneskerettighedsforkæmperes rolle som uundværlige og centrale partnere i EU's udenrigspolitik og politik til støtte for menneskerettigheder og demokrati og med henblik på at fokusere og styrke indsatsen, så man kan prioritere og strømline beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere i hele EU's indsats udadtil;
3. fremhæver det uvurderlige arbejde i forreste linje til støtte for menneskerettighedsforkæmpere, som udføres af en række af EU's delegationer og medlemsstaternes missioner i tredjelande, og den betydelige og stigende økonomiske støtte, herunder direkte bistand, som Kommissionen yder til menneskerettighedsforkæmpere under de forskellige instrumenter;
4. mener imidlertid, at EU-Udenrigstjenestens, Kommissionens og medlemsstaternes overordnede anvendelse af retningslinjerne har været ujævn, idet den i høj grad har været fokuseret på reaktive foranstaltninger, har manglet en konsekvent og overordnet gennemførelse af strategien og har været kendetegnet ved utilstrækkelig synlighed af EU's indsats og kanaler for støtte til menneskerettighedsforkæmpere; mener, at dimensionen med menneskerettighedsforkæmpere stadig mangler at blive integreret på en systematisk og sammenhængende måde i alle EU's foranstaltninger udadtil, herunder i EU's politikdokumenter vedrørende lande og regioner og tematiske politikdokumenter og på alle relevante niveauer af EU's diplomatiske engagement og beslutningstagning, op til de højeste niveauer;
5. opfordrer EU til at styrke sin politikramme for menneskerettighedsforkæmpere ved løbende at gennemføre konkrete, konsekvente og effektive foranstaltninger, navnlig i sine forbindelser med autoritære regimer på steder, hvor EU og dets medlemsstater har associerings-, handels-, investerings- eller samarbejdsaftaler, eller hvor de har betydelige kommercielle, energimæssige, sikkerhedsmæssige, migrationsmæssige eller andre interesser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for, at deres finansielle støtte til menneskerettighedsforkæmpere også modsvares af et vedvarende politisk engagement fra EU's side med tredjelande;
6. opfordrer til, at retningslinjerne knyttes sammen med den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner, og til, at systematiske angreb på menneskerettighedsforkæmpere medfører optagelse af enkeltpersoner og enheder på listen inden for denne ordning; gentager sin anmodning om at ændre den nuværende globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner ved at udvide dens anvendelsesområde til at omfatte korruption eller alternativt fremsætte et lovgivningsforslag om vedtagelse af en ny tematisk ordning mod grov korruption;

Team Europe – samarbejde for maksimal effekt

7. opfordrer EU til at anlægge en ægte Team Europe-tilgang til menneskerettighedsforkæmpere, til at tilskynde de medlemsstater, der endnu ikke er

aktive i spørgsmål vedrørende menneskerettighedsforkæmpere til at udarbejde en dedikeret strategi og politikramme, til at samle kræfterne på den diplomatiske og den finansieringsmæssige front og samle en bred koalition af statslige og ikkestatslige interessenter for at sikre, at de også fremmer og forfølger den samme tilgang i deres bilaterale forbindelser;

8. mener, at en sådan tilgang, hvor alle EU-institutioner og -aktører, herunder EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, og medlemsstaterne samarbejder om at gennemføre retningslinjerne, vil vise sig at være effektiv og bidrage til at imødegå tilbageskridt for menneskerettigheder og demokrati på verdensplan;
9. glæder sig over indsatsen fra mange EU-delegationer og medlemsstaters missioner for at skabe synlighed og give anerkendelse til menneskerettighedsforkæmpere, navnlig ved at oprette lokale menneskerettighedsarbejdsgrupper med medarbejdere fra EU-missioner, som proaktivt rækker ud og afholder regelmæssige møder med menneskerettighedsforkæmpere, gennemføre systematiske besøg i marken i områder, hvor menneskerettighedsforkæmpere er udsat for risici (som i Mexico og Colombia), udarbejde lister over diplomater til brug ved overvågning af retssager (f.eks. i Rusland), anerkende enestående bidrag af menneskerettighedsforkæmpere i form af årlige priser (f.eks. in Uganda og Honduras), yde støtte i nødsituationer til menneskerettighedsforkæmpere, anfægte love, der kriminaliserer menneskerettighedsforkæmpere, og støtte udviklingen af beskyttelsesnetværk for menneskerettighedsforkæmpere; fremhæver som et eksempel på bedste praksis det innovative initiativ #DefendamosLaVida, som blev lanceret af EU-delegationer og medlemsstaternes missioner i Colombia og senest i Mexico;
10. beklager imidlertid, at som følge af retningslinjernes frivillige karakter varierer intensiteten og kvaliteten af EU-delegationernes engagement med og for menneskerettighedsforkæmpere betydeligt fra land til land og afhænger i praksis i høj grad af den lokale politiske situation eller den individuelle dedikation og politiske vilje hos den specifikke EU-ambassadør eller medarbejderne eller tjenestemændene i EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens hovedkvarterer; opfordrer til større konsekvens og en overordnet strategisk tilgang i denne forbindelse og til et solidt engagement fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og hans kontor i at sikre en konsekvent gennemførelse af retningslinjerne i alle delegationer, navnlig i de lande, hvor menneskerettighedsforkæmpere er udsat for de største risici; forventer, at alle EU-ambassadører og medlemsstaters ambassadører sikrer, at deres missioner effektivt integrerer støtte til menneskerettighedsforkæmperne i alt deres daglige arbejde;
11. opfordrer EU til at øge sin institutionelle kapacitet, både i Bruxelles og i sine delegationerne, for at kunne reagere på passende vis på den forværring af miljøet, som menneskerettighedsforkæmpere står over for; opfordrer til, at mere dedikeret personale, hvor det er relevant, får til opgave at tildele små tilskud, især på området for krisebistand, og til mere diplomatisk støtte på stedet; insisterer endvidere på, at der er behov for at styrke EU-delegationernes finansielle og menneskelige kapacitet til at beskytte menneskerettighedsforkæmpere og koordinere med medlemsstaterne, som en kerneopgave for hver mission, navnlig i lande, hvor råderummet for civilsamfundet bliver stadig mindre; understreger betydningen af, at EU-delegationens lokaler fungerer

som et sikkert sted, hvor menneskerettighedsforkæmpere kan mødes, navnlig i fjendtlige miljøer;

12. er opmuntret over rapporter om forbedret koordinering mellem EU-delegationer og medlemsstaterne inden for beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, navnlig ved hjælp af byrdefordeling og fælles offentligt diplomati; er dog stadig bekymret over, at det i praksis er mindre end halvdelen af medlemsstaterne, der deltager aktivt på dette område, da mange sætter deres lid til EU-delegationerne, når det gælder støtte til menneskerettighedsforkæmpere, og at selektivt engagement fortsat er normen; beklager, at kun nogle få medlemsstater har vedtaget deres egne nationale retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en mere aktiv indsats for at opnå et bredere og mere konsekvent engagement i beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og til at forbedre deres politikdokumenter vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og sikre, at de er overensstemmelse med EU's retningslinjer;
13. glæder sig over de regelmæssige kurser om menneskerettigheder, herunder om politikken vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, for ansatte, der fungerer som kontaktpunkter både i afdelingerne for politik og samarbejde i EU-delegationerne; er imidlertid bekymret over rapporterne om, at bevidstheden om og kendskabet til retningslinjerne fortsat er utilstrækkeligt; opfordrer til, at disse kurser bliver obligatoriske og udvides; foreslår, at det overvejes at medtage EU's og medlemsstaternes forpligtelser vedrørende menneskerettighedsforkæmpere i de relevante stillingsprofiler for ansatte i EU-Udenrigstjenesten, i EU-delegationerne og i medlemsstaternes missioner for at sikre en systematisk tilgang til menneskerettighedsforkæmpere, og for at viden og praksis vedrørende beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere institutionaliseres, så der derved undgås en personafhængig tilgang, og følgerne af personalerotation minimeres;
14. opfordrer til et større offentlig engagement fra NF/HR og EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder samt de relevante medlemsstaters nationale repræsentanter i beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, herunder af individuelle menneskerettighedsforkæmpere; tilskynder d NF/HR og kommissærerne til at forpligte sig til systematisk at mødes med menneskerettighedsforkæmpere under deres besøg i udlandet og til at tage den vanskelige situation for menneskerettighedsforkæmpere, der er under angreb, op på højeste niveau, herunder dem, der bliver forfulgt, truet, vilkårligt tilbageholdt eller tvunget til at flygte fra deres land, herunder gennem offentlige erklæringer, når det er relevant; opfordrer EU's særlige repræsentanter for lande og regioner til at samarbejde med de nationale myndigheder specifikt om menneskerettighedsforkæmpere;
15. understreger betydningen af fortsat at nedbryde siloer i EU's forbindelser udadtil; glæder sig over den øgede koordinering mellem EU-delegationer, EU-Udenrigstjenestens hovedkvarter og Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber i forbindelse med hastesager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og krisesituationer, der påvirker menneskerettighedsforkæmpere i væsentlig grad; opfordrer til forbedret koordinering om menneskerettighedsspørgsmål med bl.a. Generaldirektoratet for Handel og Generaldirektoratet for Migration og Indre

Anliggender samt med relevante EU-agenturer såsom Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Asylagentur;

Større fokus på forebyggelse og finansieringsbehov

16. glæder sig over EU's betydelige og støt stigende økonomiske bidrag til at støtte menneskerettighedsforkæmpere verden over, som gør EU til den største donor på dette område, samt EU's indsats for at øge gennemsigtigheden, fleksibiliteten og udviklingen af forskellige programmer til støtte for menneskerettigheder og menneskerettighedsforkæmperes aktiviteter og behov, herunder når menneskerettighedsforkæmpere arbejder i eksil; understreger den enestående rolle, som mekanismen ProtectDefenders.eu, der drives af civilsamfundet, spiller med hensyn til at yde uvurderlig praktisk støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare; opfordrer indtrængende Kommissionen til at lægge større vægt på offentlig formidling af disse bestræbelser; opfordrer til et kvalitativt skift i retning af en mere holistisk og langsigtet tilgang, der har til formål at garantere den samlede sikkerhed for hele lokalsamfund, der har mobiliseret sig for at forsvare deres rettigheder; opfordrer EU-delegationerne til at fremme og yde støtte til lokale og regionale netværk og sammenkomster for menneskerettighedsforkæmpere, hvor de kan dele erfaringer, lære af hinandens strategier, succeser og bedste praksis og opbygge alliancer; glæder sig over Den Europæiske Demokratifonds arbejde og understreger vigtigheden af, at EU og dets medlemsstater fortsætter med at styrke deres aktiviteter ved at anvende fleksible økonomiske støtteinstrumenter til at støtte aktivisters aktiviteter og behov;
17. advarer om den rolle, som mange statsligt organiserede ikkestatslige organisationer, der udgiver sig for at være legitime civilsamfundsorganisationer, spiller, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undgå enhver fremme af og støtte til disse organisationer eller enhver form for associering med dem;
18. fordømmer det voksende antal angreb på menneskerettighedsforkæmperes familier, lokalsamfund og advokater verden over; understreger, at disse angreb også finder sted i eksil og bl.a. har til formål at påføre smerte, indgyde frygt, kvaler og en følelse af sårbarhed for at ydmyge og nedgøre ofrene og nedbryde deres fysiske og moralske modstandskraft; gentager derfor betydningen af at anvende Kommissionens nødbevillinger, ProtectDefenders.eu og krisefaciliteten til at øge beskyttelsen og støtten til disse familiemedlemmer under hensyntagen til de forskellige familieformer, der findes, og til menneskerettighedsforkæmpernes advokater;
19. understreger behovet for at investere mere i den overordnede langsigtede beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og deres familier samt deres psykosociale trivsel, bl.a. ved at anlægge en mere forebyggende tilgang for at foregribe alvorlige problemer såsom overfald og samtidig gennemføre reaktive foranstaltninger, der fokuserer på enkeltpersoner;
20. understreger betydningen af at sætte beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere i centrum af EU's politiske engagement med en diplomatisk dagsorden for tredjelande ved at tilpasse EU's foranstaltninger udadtil til EU's foranstaltninger til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og fremme af deres arbejde; opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere:

- den systematiske identifikation af centrale allierede inden for myndigheder og institutioner i tredjelande
- øget økonomisk støtte til oprettelse og styrkelse af nationale menneskerettighedsinstitutioner, navnlig hvad angår deres kapacitet til at inddrage og beskytte menneskerettighedsforkæmpere og handle uafhængigt
- styrkelse af den hjemlige lovgivning og politikker vedrørende menneskerettighedsforkæmpere i overensstemmelse med FN's ramme for menneskerettighedsforkæmpere samt lovgivningsmæssige og politiske rammer med henblik på at indføre nationale beskyttelsesprogrammer for menneskerettighedsforkæmpere
- fremme af nationale kampagner, netværk og strukturer som en anerkendelse af menneskerettighedsforkæmpernes uvurderlige bidrag til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og sikre effektiv understøttelse af beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere
- systematisk anfægtelse af love, der kriminaliserer eller begrænser menneskerettighedsforkæmperes legitime arbejde, og/eller som hyppigt anvendes til at chikanere og intimidere menneskerettighedsforkæmpere, herunder i form af strategiske retssager mod offentligt engagement
- bestræbelser på at tilskynde regeringer til at afsætte tilstrækkelig finansiering til beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og til at afholde sig fra indblanding i finansiering fra eksterne kilder
- bistand til udvikling af uafhængige mekanismer til modvirkning af et klima af straffrihed for krænkelser begået mod menneskerettighedsforkæmpere, herunder hurtig og effektiv undersøgelse af klager over trusler mod eller krænkelser af menneskerettighedsforkæmpere
- kurser til statslige tjenestemænd, herunder politi, militær og andet sikkerhedspersonale samt medlemmer af dommerstanden, om menneskerettighedsforkæmperes legitime rolle og deres rettigheder
- fremme af uddannelse for menneskerettighedsforkæmpere inden for områder som rapportering af menneskerettighedskrænkelser og angreb på menneskerettighedsforkæmpere, lokale og internationale retlige mekanismer til beskyttelse imod menneskerettighedskrænkelser og processuelle rettigheder, bl.a. når menneskerettighedsforkæmpere står over for strafferetlige anklager på grund af deres legitime aktiviteter
- udvikling af en strategi for løsladelse af vilkårligt tilbageholdte menneskerettighedsforkæmpere eller langtidstilbageholdte for at gøre det lettere for repræsentanter for EU og medlemsstaterne regelmæssigt at besøge menneskerettighedsforkæmpere i fængslet og for at yde støtte til de indsattes familier og slægtninge;

21. gentager sin opfordring til Kommissionen om helt at afstå fra at yde budgetstøtte til regeringer i tredjelande, der er ansvarlige for udbredte krænkelse af menneskerettighederne og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer derimod Kommissionen til at øge sin bistand til myndigheder, der er reelt engageret i at skabe et gunstigt miljø for menneskerettighedsforkæmpere; minder om sit krav om større gennemsigtighed med hensyn til menneskerettighedsbestemmelser i finansieringsaftaler under NDICI – et globalt Europa;
22. opfordrer Kommissionen og de øvrige EU-institutioner, herunder Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og andre udviklings- og investeringsbanker og -selskaber, til at udvikle en tilgang, hvor finansiering udelukkende gives til enheder, der gennemfører en forsvarlig og nøje overvåget menneskerettighedspolitik, og som har en holdning om nultolerance for så vidt angår trusler eller vold mod menneskerettighedsforkæmpere, idet de bl.a. udpeger og vurderer negative indvirkninger i forbindelse med operationer, værdikæder og forretningsforbindelser og forebygger, afbøder eller bringer negative indvirkninger til ophør og tilvejebringer afhjælpende foranstaltninger;
23. opfordrer EU-delegationerne og medlemsstaternes missioner til at etablere en ægte og omfattende dialog med menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande, der omfatter finansiering, dialogformer og behov for diplomatiske skridt, og som, når det er muligt, tilvejebringer basisfinansiering til deres aktiviteter;
24. understreger betydningen af at samarbejde med FN's agenturer og særlige procedurer, navnlig FN's særlige rapportør for situationen vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer til, at EU og medlemsstaterne i højere grad følger op på de henstillinger vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der er fremsat i forbindelse med den universelle regelmæssige gennemgang; opfordrer EU til at yde økonomisk og politisk bistand til eksisterende regionale beskyttelsesmekanismer for menneskerettighedsforkæmpere, herunder FN's økonomiske kommission for Europas særlige rapportør vedrørende miljøforkæmpere, Escazú-aftalen og de interamerikanske, afrikanske og Europarådets regionale mekanismer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer EU-delegationerne og medlemsstaternes missioner i Genève og New York til at træffe effektive foranstaltninger som reaktion på tredjelandes repressalier mod menneskerettighedsforkæmpere på grund af deres samarbejde med FN-organer og til at lette menneskerettighedsforkæmpernes akkreditering i og interaktion med multilaterale fora; opfordrer endvidere EU-missionerne i Genève og New York til at spille en førende rolle i forbindelse med fremme og beskyttelse af fremskridt for menneskerettighederne i multilaterale fora, herunder ved at afværge angreb på definitionen af en menneskerettighedsforkæmper og ved at mainstreamere og beskytte de grundlæggende formuleringer om menneskerettighedsforkæmpernes rolle i såvel tematiske som landespecifikke resolutioner i FN; opfordrer derfor EU og dets medlemsstater til at sikre, at disse bestræbelser konsekvent prioriteres i Rådets årlige konklusioner om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora; glæder sig over det praktiske samarbejde om sager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere mellem EU-delegationer, medlemsstaternes missioner og ligesindede tredjelande;

Nye grupper af forkæmpere, nye udfordringer, nye løsninger

25. glæder sig over den seneste indsats fra EU-delegationer og medlemsstaternes missioner i visse tredjelande for at række ud til aktivister, der ikke svarer til den traditionelle opfattelse af menneskerettighedsforkæmpere; tilskynder EU til at forfølge en bred tilgang til menneskerettighedsforkæmpere, navnlig ved at samarbejde med og øge støtten til lokale og græsrodsbaserede menneskerettighedsforkæmpere, især marginaliserede og sårbare menneskerettighedsforkæmpere såsom forkæmpere for oprindelige folks rettigheder, forkæmpere, der opererer uden for store byområder eller i afsidesliggende områder, og forkæmpere fra sårbare grupper, herunder kvinder, som alle er udsat for en større risiko for vold og restriktioner; opfordrer EU til at benytte sig af onlineteknologier, når det er muligt, og være opmærksom på den digitale sikkerhed samt øge koordineringen af EU-missionernes indsats og ressourcer med henblik på at etablere forbindelse til mere marginaliserede menneskerettighedsforkæmpere;
26. understreger behovet for at foretage en kønsspecifik gennemførelse af retningslinjerne og behovet for beskyttelsesmekanismer med et intersektionelt og kønsorienteret perspektiv; opfordrer Kommissionen til at prioritere kvindelige menneskerettighedsforkæmpers adgang til beskyttelsesmekanismer og -ressourcer og til at øge finansieringen til civilsamfundsorganisationer, der fremmer kvinders og pigers rettigheder, navnlig seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;
27. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at støtte kvindelige menneskerettighedsforkæmpere politisk og til, som et bilag til retningslinjerne, at vedtage et værktøj, som kan anvise praktiske foranstaltninger, der skal træffes for at sætte i EU i stand til bedre at imødekomme kvindelige menneskerettighedsforkæmpers behov i hele verden;
28. understreger, at EU bør behandle klimabeskyttelse som et fuldgyldigt menneskerettighedsspørgsmål inden for sin politik vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og intensivere bestræbelserne på at støtte dem, der forsvarer klimaet og miljøet, navnlig de miljøforkæmpere og forkæmpere for oprindelige folks rettigheder, der er udsat for størst risiko; understreger behovet for at medtage spørgsmål om menneskerettighedsforkæmpere i EU's klimadiplomati og -bistand, herunder ved at fremme en reel inddragelse af menneskerettighedsforkæmpere i gennemførelsen og overvågningen af programmer, projekter og ordninger om klimasamarbejde og ved højlydt at tackle begrænsninger af deres mulighed for reel deltagelse og overvågningsaktiviteter;
29. glæder sig over udsendelsen af forslagsindkaldelser vedrørende støtte til forkæmpere for LGBTIQI+-rettigheder og opfordrer EU-missionerne til at intensivere deres overvågning af og støtte til aktivister, der forsvarer LGBTIQI+-rettigheder som en integrerende del af EU's politik vedrørende menneskerettighedsforkæmpere;
30. opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at håndtere trusler mod og angreb på menneskerettighedsforkæmpere fra statslige og ikkestatslige aktører, herunder virksomheder eller grupper, der handler på deres vegne, kriminelle grupper og bevæbnede grupper, samt trusler i konfliktsituationer og overgangssituationer; understreger, at det altid er statens ansvar at sikre menneskerettighedsforkæmpernes sikkerhed og deres mulighed for at arbejde i et

gunstigt miljø, herunder når truslerne og repressalierne kommer fra ikkestatslige aktører;

31. opfordrer EU til at medtage vold mod menneskerettighedsforkæmpere i sin krisestyringspolitik og yde effektiv beskyttelse til menneskerettighedsforkæmpere i nød; opfordrer i denne forbindelse EU til at lære af erfaringerne fra den mangelfulde europæiske reaktion på de afghanske menneskerettighedsforkæmpere og deres familiers behov for evakuering efter Talibans magtovertagelse; opfordrer navnlig Kommissionen til hurtigere at yde støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der befinder sig i en pludselig krise, hvor behovene er både presserende og massive, ved hjælp af såvel supplerende finansiering til initiativer som ProtectDefenders.eu som omlægning af landefinansiering og diplomatiske bestræbelser for at hjælpe menneskerettighedsforkæmpere med at blive evakueret; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at betragte menneskerettighedsforkæmpere som centrale aktører og partnere i ethvert effektivt og bæredygtigt tiltag efter en konflikt;
32. opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere kampen mod misbrug af overvågningsteknologi til at undergrave menneskerettighedsforkæmperes arbejde, navnlig gennem udvikling af robust national og international lovgivning; gentager sin opfordring til Kommissionen om at støtte initiativer vedrørende udvikling og udbredelse af digitale sikkerhedsteknologier med henblik på at give menneskerettighedsforkæmpere mere indflydelse ved at udstyre dem med mekanismer til sikker indsamling, kryptering og lagring af data, så de kan undgå at blive overvåget af undertrykkende regimer og beskytte sig mod cyberangreb og internetchikane;
33. mener, at EU i lyset af det høje og stigende antal trusler mod og angreb på menneskerettighedsforkæmpere, der udtrykker bekymring over erhvervsoperationers negative indvirkning på menneskerettighederne, konsekvent bør integrere fremme og beskyttelse menneskerettighedsforkæmperes rettigheder, navnlig fagforeningsrepræsentanter og forkæmpere for jordrettigheder, oprindelige folks rettigheder og miljøet, i sit direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og i sine handels-, investerings- og samarbejdsaftaler og -instrumenter såsom systemet af generelle toldpræferencer; opfordrer EU til at gøre bedre og mere sammenhængende brug af klausuler i handels- og investeringsaftaler, som beskytter menneskerettighederne, herunder klausuler om nøjere overvågning og tilstrækkelig håndhævelse af menneskerettighedstilsagn, og til fuldt ud at udnytte potentialet i overholdelsen af menneskerettighederne som en betingelse for at give tredjelande præferenceadgang til sit marked; mener desuden, at systematiske og udbredte angreb på menneskerettighedsforkæmpere bør føre til udløsning af disse klausuler eller klausuler i den overordnede rammeaftale med det pågældende land, og såfremt de nationale myndigheder åbenlyst ikke formår at forbedre situationen, bør Kommissionen træffe passende foranstaltninger, herunder foranstaltninger, der kan føre til suspension af den omtalte aftale;
34. understreger den rolle, som interne rådgivende grupper spiller i relation til overvågningen af forpligtelserne vedrørende handel og bæredygtig udvikling i handelsaftaler; er bekymret over beretninger om, at regeringer i lande, der er foretrukne handelspartnere, har nægtet menneskerettigheds- og miljøforkæmpere adgang til interne

rådgivende grupper; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige finansielle ressourcer og teknisk bistand til de interne rådgivende grupper for at de kan udføre deres opgaver korrekt;

35. opfordrer EU til at bringe sine strategier for menneskerettighedsforkæmpere i overensstemmelse med FN's vejledende principper for erhvervsliv og menneskerettigheder og andre internationale standarder på dette område; understreger, at EU-delegationerne og medlemsstaterne bør prioritere samarbejdet med erhvervslivet, navnlig europæiske virksomheder og deres datterselskaber i udlandet, for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder med spørgsmål vedrørende jordrettigheder, udvinding, fremstilling og andre sektorer, der indebærer en høj risiko for, eller hvor der er mange rapporter om menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med disse aktiviteter, og for at sikre en omfattende overvågning af deres kommercielle aktiviteter; insisterer i denne forbindelse på, at EU-delegationerne bør fremme og støtte menneskerettighedsforkæmperes adgang til retsmidler i EU i forbindelse med overtrædelse af deres rettigheder;
36. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere, især dem, der arbejder med arbejdstagerrettigheder og kvinders rettigheder, konsekvent inddrages i de af civilsamfundets overvågningsmekanismer, der er forbundet med relevante EU-aftaler; anmoder Kommissionen om at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere beskyttes mod de risici, som de konfronteres med, når de afdækker menneskerettighedskrænkelser;
37. opfordrer Kommissionen til at sikre, at risiciene for repressalier og gengældelse og andre risici for krænkelser imod menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder med erhvervs- og arbejdsrelaterede spørgsmål, medtages i virksomhedernes risikoidentifikation og -vurdering i forbindelse med deres due diligence-procedurer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at virksomheder systematisk samarbejder med menneskerettighedsforkæmpere og garanterer deres sikre deltagelse;
38. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge integrationen af beskyttelses- og forebyggelsesmekanismer for menneskerettighedsforkæmpere i sektorielle projekter, programmer og investeringsordninger som minimum på de områder, der indebærer størst risiko for menneskerettighedsforkæmpere såsom jord- og miljøprojekter, udvindings- og fremstillingsindustrier, samt på andre risikoområder, og i alle sikkerhedsrelaterede politikker; insisterer på betydningen af, at Parlamentet varetager sin tilsynsrolle i denne forbindelse;
39. fremhæver det stadig mere udbredte fænomen med tværnationale trusler mod menneskerettighedsforkæmpere fra deres nationale myndigheder eller disses stedfortrædere, herunder i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at identificere og tackle disse trusler inden for EU som en prioritet og som et fulgyldigt aspekt af retningslinjerne; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at give udenlandske menneskerettighedsforkæmpere, der opholder sig i EU, tilstrækkelige økonomiske og andre midler, herunder dedikerede beskyttelsesmekanismer, undervisning i og programmer vedrørende cybersikkerhed og cyberchikane, så de kan fortsætte deres menneskerettighedsarbejde på afstand og uden frygt for gengældelse; opfordrer til, at der tilbydes mere undervisning og flere

ressourcer til de retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater for at fremme anmeldelse og efterforskning af samt tiltale for disse transnationale angreb, og opfordrer til, at de ansvarlige sanktioneres; understreger, at tjenestemænd og agenter fra tredjelande, som chikanerer menneskerettighedsforkæmpere i EU, samt lokale medhjælpere, uanset om det er enkeltpersoner eller enheder, bør tiltales, eksponeres og sanktioneres;

40. opfordrer Kommissionen til at undersøge især sager om tredjelande, der forfølger menneskerettighedsforkæmpere i EU's medlemsstater gennem ulovlig anvendelse af deres nationale myndigheders repræsentationer i udlandet, uden at medlemsstaternes myndigheder er bevidste herom eller har givet samtykke hertil;

Visum og tilflugtssteder – et vigtigt beskyttelsesværktøj

41. bemærker forbedringen af EU's støtte til evakuering af menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, og anvendelsen af bedste praksis i nogle medlemsstater; bemærker med beklagelse, at mange menneskerettighedsforkæmpere og deres familier fortsat oplever, at de straks får afslag på deres anmodninger om evakuering eller visum;
42. understreger, at visum er et vigtigt beskyttelsesværktøj, og at Kommissionen for effektivt at bistå menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, bør spille en proaktiv rolle for at få indført en EU-dækkende ordning for udstedelse af visum til flere indrejser til menneskerettighedsforkæmpere; mener, at medlemsstaterne navnlig bør lette udstedelsen af visa, 1) proceduremæssigt ved at sikre, at deres ambassaders og konsulaters procedurer er hurtige, forståelige, tilgængelige og opnåelige, og 2) strukturelt ved at oprette en specifik kategori i EU's visumkodeks¹⁰ for menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, og medtage særlige instrukser i EU's visumhåndbog¹¹ om lettelse af procedurerne for menneskerettighedsforkæmpere og deres familiemedlemmer; understreger behovet for at gøre visumkrav og -betingelser mindre strenge for menneskerettighedsforkæmpere, der har behov for evakuering i en nødsituation; opfordrer til, at der gøres en indsats for at øge medlemsstaternes medarbejders bevidsthed om de særlige behov og udfordringer i forbindelse med ansøgninger fra menneskerettighedsforkæmpere;
43. opfordrer EU-delegationernes kontaktpunkter for menneskerettigheder til at udpege og gøre opmærksom på særlige behov for evakuering i nødsituationer over for medlemsstaternes missioner og fremsætte anbefalinger i denne henseende; mener, at det kan hjælpe menneskerettighedsforkæmpere med at undgå risici, hvis der indføres mulighed for en "afkølingsperiode"; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til årligt at aflægge rapport om antallet af nødvisa, som EU's medlemsstater har udstedt til menneskerettighedsforkæmpere;
44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres levering af midlertidig beskyttelse og tilflugtssteder for menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, og deres familier; fremhæver initiativer i visse medlemsstater og tilskynder til en

---

¹⁰ [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa \(visumkodeks\) \(EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1\).](#)

¹¹ [Håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa \(Visumhåndbog I\) af 28. januar 2020 \(C\(2020\)0395\).](#)

yderligere indsats vedrørende evakuering, navnlig gennem inddragelse af regionale og lokale myndigheder; glæder sig over det stigende antal initiativer med tilflugtssteder på lokalt plan over hele EU; opfordrer Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender til at yde ekstraordinær hjælp og sikre praktisk støtte til fremme af menneskerettighedsforkæmpere og deres familiers midlertidige ophold, arbejde og mobilitet i EU; opfordrer den relevante EU-delegation til at følge op på menneskerettighedsforkæmpere sikkerhedssituation, hvis de vender tilbage til deres hjemland;

45. opfordrer medlemsstaterne til at lette udstedelsen af korttidsvisum til flere indrejser til menneskerettighedsforkæmpere, der ønsker at rejse til Europa med henblik på fortalervirksomhed eller faglig uddannelse;
46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til og fremme aktiv inddragelse og høring af menneskerettighedsforkæmpere, der allerede er flyttet til EU, i udformningen og gennemførelsen af evakueringsprogrammer for menneskerettighedsforkæmpere, støtteinitiativer og regionale initiativer i henhold til de specifikke omstændigheder og behov, som menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande står over for;

Europa-Parlamentets kontrol og praktiske støtte til menneskerettighedsforkæmpere verden over

47. gentager sit engagement i at spille en ledende rolle med hensyn til at udforme og forbedre EU's foranstaltninger til støtte for menneskerettighedsforkæmpere, navnlig via sine uopsættelige beslutninger og drøftelser på plenarmøder, arbejdet i Underudvalget om Menneskerettigheder (DROI), især dets betænkninger og høringer, missioner til tredjelande og internationale og regionale organisationer og dets årlige Sakharovpris, herunder det arbejde, det foretager sammen med Sakharovprismodtagerne; fremhæver desuden den rolle, som de enkelte medlemmer af Europa-Parlamentet spiller med hensyn til at gøre Kommissionen og medlemsstaterne opmærksom på menneskerettighedssituationer, der giver anledning til bekymring, og dem, der involverer angreb på menneskerettighedsforkæmpere, navnlig gennem parlamentariske forespørgsler, debatindlæg og offentlige arrangementer; mener, at parlamentarisk inddragelse af menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktører er en uundværlig dimension af dets arbejde med eksterne forbindelser;
48. understreger, at der er behov for mere gennemsigtighed i gennemførelsen af retningslinjerne for at forbedre bevidstheden blandt menneskerettighedsforkæmpere, sikre effektiv parlamentarisk kontrol og sikre større synlighed og bedre beskyttelse samt klarere, nemmere og mere direkte adgang til EU's kontaktpunkter for menneskerettigheder i EU-delegationerne, til EU-dokumenter vedrørende retningslinjerne, navnlig det vejledende notat fra 2020, til lokale strategier for menneskerettighedsforkæmpere og til klare oplysninger om finansiering af projekter og programmer for menneskerettighedsforkæmpere;
49. understreger, at som fuldgyldigt medlem af Team Europe bør Parlamentet integreres fuldt ud i EU's politik vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, herunder gennem regelmæssig dialog, om nødvendigt i fortrolighed, om centrale spørgsmål og

udviklinger i politikken vedrørende retningslinjerne, også i forbindelse med den fremtidige ajourføring af disse, og ved at Kommissionen og medlemsstaterne reagerer hurtigt på Parlamentets anmodninger om iværksættelse af målrettede sanktioner i tilfælde af alvorlige repressalier mod menneskerettighedsforkæmpere; foreslår, at de bekymringer og anbefalinger, der udtrykkes i Parlamentets uopsættelige beslutninger medtages i lokale strategier;

50. forpligter sig til at forbedre sin støtte til og beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, navnlig gennem:
- vedtagelse af en ny politikramme for Europa-Parlamentet om støtte til menneskerettighedsforkæmpere, som skal integrere støtte til menneskerettighedsforkæmpere i alt dets arbejde og være baseret på en tilgang om "ikke at gøre skade", fremme sikker brug af informations- og kommunikationsteknologier i dets forbindelser med menneskerettighedsforkæmpere, garantere sikker deltagelse i europæiske møder og reaktion i tilfælde af repressalier efter menneskerettighedsforkæmpers forbindelser med dets organer og fora
  - mere systematisk samarbejde med menneskerettighedsforkæmpere gennem alle dets relevante organer, navnlig interparlamentariske delegationer og udvalg om eksterne anliggender (Udenrigsudvalget, DROI, Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar, Udvalget om International Handel), og dets formand
  - afholdelse af et årligt møde mellem menneskerettighedsforkæmpere og de enkelte interparlamentariske delegationer og udvalg om eksterne anliggender (og andre relevante udvalg)
  - udpegelse af et kontaktpunkt for menneskerettigheder blandt medlemmene af de enkelte interparlamentariske delegationers formandskab
  - interparlamentariske delegationers eller udvalgs systematiske medtagelse af et program for samarbejde med menneskerettighedsforkæmpere/civilsamfundsorganisationer i deres missioner uden for EU og, hvor det er relevant, udarbejdelse af en liste over menneskerettighedsforkæmpere, der er genstand for bekymring (udarbejdet i samarbejde med DROI og EU-Udenrigstjenesten) samt analyse af den overordnede situation for menneskerettighedsforkæmpere og deres interaktion med lokale myndigheder, som der skal aflægges rapport om til DROI
  - systematiske bestræbelser i dets missionerne for at mødes med vilkårligt tilbageholdte menneskerettighedsforkæmpere og deres nærmeste familiemedlemmer eller gennemførelse af overvågning af retssager, når dette anses for hensigtsmæssigt for menneskerettighedsforkæmpere og deres familiemedlemmer
  - stadig flere offentlige erklæringer og mere privat og/eller offentligt diplomati fra dets formand og formanden for DROI i samarbejde med formanden for den relevante interparlamentariske delegation til støtte for menneskerettighedsforkæmpere, navnlig modtagere af Sakharovprisen og

- Sakharovfinalister og -stipendiater, der er i fare;
- instruktioner til Europa-Parlamentets Forskningstjeneste om regelmæssigt at indsamle og offentliggøre oplysninger om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og deres behov på verdensplan, herunder udtalelser og rapporter fra menneskerettighedsforkæmpere;
51. forpligter sig til at forbedre overvågningen af bestemte sager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, som det har taget op, navnlig i uopsættelige beslutninger, på udvalgmøder og i erklæringer;
  52. er fast besluttet på at sikre, at dets centrale beslutninger vedrørende menneskerettigheder, navnlig uopsættelige beslutninger, oversættes til de nationale sprog i de pågældende lande og offentliggøres og videreformidles på passende vis; forventer, at EU-delegationer i de pågældende lande offentliggør sådanne beslutninger på deres websteder og systematisk følger op med de nationale myndigheder og aflægger rapport til Parlamentet; opfordrer til at revidere 2011-retningslinjerne for Europa-Parlamentets interparlamentariske delegationer om fremme af menneskerettigheder og demokrati under deres besøg i lande uden for EU;
  53. opfordrer til mere strategisk koordinering mellem EU-institutionerne i forbindelse med hastesager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; er overbevist om, at parlamentarisk diplomati kan vise sig at være en effektiv og supplerende mekanisme for kontakter med tredjelande om hastesager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer til nedsættelse af en interinstitutionel taskforce vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der skal koordinere indsatsen, navnlig med hensyn til prioriterede sager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, og som bør omfatte DROI's udvidede formandskab, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og formanden for Rådets Menneskerettighedsgruppe; opfordrer til, at dialogen mellem DROI og Menneskerettighedsgruppen styrkes, herunder gennem et årligt møde;
  54. opfordrer Kommissionen til at overholde den interinstitutionelle aftale og systematisk udarbejde skriftlige svar på alle Udenrigsudvalgets/DROI's beslutninger, herunder nærværende;
  55. beklager EU-Udenrigstjenestens og medlemsstaternes manglende udnyttelse af Sakharovprisen som et redskab til at forbedre vilkårene for menneskerettighedsforkæmpere og menneskerettigheder i hele verden; opfordrer EU-missionerne i Sakharovprismodtagernes hjemlande til at indgå i tættere forbindelser med prismodtagerne, især når de er i fare eller fængslet;

Vejen frem: nødvendige institutionelle og politiske ændringer

56. beklager, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen ikke har foretaget en tilbundsgående og specifik analyse af gennemførelsen af retningslinjerne siden 2008; opfordrer til en omfattende vurdering af EU's indsats i forhold til menneskerettighedsforkæmpere i forbindelse med midtvejsrevisionen af gennemførelsen af handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, som er planlagt i juni 2023; opfordrer til, at denne revision omfatter identifikation og

formidling af bedste praksis i EU-delegationerne og medlemsstaternes missioner, og til løbende overvågning af retningslinjernes gennemførelse i samråd med civilsamfundet;

57. understreger behovet for, at retningslinjerne ajourføres i lyset af de skiftende udfordringer og risici, som menneskerettighedsforkæmpere står over for, navnlig den digitale omstilling og digitale trusler, samt for bedre at afspejle, hvilke grupper af menneskerettighedsforkæmpere der findes i det aktuelle globale miljø, navnlig dem, der arbejder med kvinders og LGBTQI+-samfundets rettigheder, samt forkæmpere for jord- og miljørettigheder og oprindelige folks rettigheder, og de specifikke risici, som disse grupper står over for;
58. understreger, at revisionen af retningslinjerne også bør udvide omfanget af EU's samarbejde med menneskerettighedsforkæmpere ud over de traditionelle samtalepartnere i hovedstæderne til at omfatte personer og grupper i afsidesliggende områder eller landdistrikter og dem, der arbejder for at forsvare flygtninges og migranters rettigheder; mener, at det er på tide at skabe mulighed for en bredere og mere innovativ tilgang til begrebet menneskerettighedsforkæmpere, som omfatter mere flydende og midlertidige grupper, herunder whistleblowere;
59. opfordrer til vejledning i udarbejdelse af foranstaltninger i de mest fjendtlige miljøer for menneskerettighedsforkæmpere og om metoderne til at afhjælpe strukturelle eller systemiske menneskerettighedsproblemer, der skal medtages i de reviderede retningslinjer;
60. opfordrer til medtagelse af et specifikt afsnit i retningslinjerne om den interne dimension af EU's indsats i forhold til menneskerettighedsforkæmpere, navnlig om visum til menneskerettighedsforkæmpere (og deres familier), som er udsat for en umiddelbar risiko, om evakuering og tilflugtssteder samt om håndtering af tværnationale trusler fra tredjelande mod menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer til, at der medtages et særligt afsnit i kapitlet om politikken vedrørende menneskerettigheder i Rådets og EU-Udenrigstjenestens årsberetning om menneskerettigheder og demokrati, der er dedikeret til EU's indsats på dette område;
61. anerkender at stille diplomati kan være et effektivt værktøj til at forbedre situationen for nogle menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande; understreger imidlertid, at EU-aktørerne skal tale højlydt om nødsituationer og alvorlige tilfælde og finde den rette balance mellem privat og offentligt diplomati, navnlig når stille diplomati har vist sig at være ineffektivt; beklager i den henseende Kommissionens begrænsede brug af offentlige erklæringer, som ofte fortsat er formuleret i vage vendinger og hovedsagelig fokuserer på højtprofilerede sager, afhængigt af niveauet og forummet, hvori de fremsættes; opfordrer til, at der overvejes alternative kommunikationsstrategier eller -muligheder i tilfælde, hvor en EU-erklæring besværliggøres, herunder eventuelt brug af medier, sociale medier eller andre fora;
62. beklager, at EU-delegationernes lokale strategier sjældent er offentligt tilgængelige, hvilket gør det vanskeligt at vurdere, hvorvidt og i hvilken udstrækning det lokale civilsamfund er blevet hørt og inddraget i udarbejdelsen af dem;
63. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at forbedre kommunikationen og gennemsigtigheden vedrørende gennemførelsen af retningslinjerne, bl.a. ved at

offentliggøre det vejledende notat fra 2020, lokale gennemførelsesstrategier, andre relevante interne dokumenter og en fuldstændig liste over kontaktpunkter i EU-delegationerne og kontaktoplysninger på disse;

64. opfordrer til, at kontaktpunkterne for menneskerettigheder og for menneskerettighedsforkæmpere i EU-delegationerne sammenlægges, og til at fremme menneskerettighedsforkæmpere og andre civilsamfundsaktørers adgang til disse samtalepartnere; insisterer på, at deres opgaver præciseres, og at de udelukkende koncentrerer sig om de opgaver, som varetages af kontaktpunkterne for menneskerettigheder;
65. bemærker med beklagelse, at der ikke er EU-delegationer i alle lande, hvor menneskerettighedsforkæmpere står over for risici og farer, når de udfører deres aktiviteter; erkender, at tilstedeværelsen af EU-delegationer i sådanne tredjelande er afgørende for gennemførelsen af disse retningslinjer og for et reelt engagement i individuelle hastende og alvorlige sager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere samt andre lokale tiltag; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til fortsat at undersøge mulighederne for at sikre EU's tilstedeværelse i alle lande, hvor der er alvorlige bekymringer med hensyn til menneskerettighederne;
66. opfordrer til systematisk og strategisk tilsyn med overvågning af retssager for at forbedre den overordnede synlighed og resultaterne af EU-missionernes overvågning af retssager og til at vedtage alternative foranstaltninger med henblik på at støtte menneskerettighedsforkæmpere, der skal for retten, når det ikke er muligt med overvågning af retssagen; opfordrer til, at overvågning af retssager ikke sker i forbindelse med højt profilerede sager, men også mindre synlige og mindre kendte sager mod kriminaliserede menneskerettighedsforkæmpere;
67. opfordrer til, at retningslinjerne oversættes til tredjelandenes lokale sprog og gøres offentligt tilgængelige på en lettilgængelig måde på de enkelte EU-delegationers websted;
68. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til systematisk at høre repræsentanter for civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere forud for enhver menneskerettighedsdialog, til at høringerne bliver oprigtige, og til at disse samtalepartnere debriefes efterfølgende; opfordrer endvidere EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at engagere sig i en mere resultatorienteret tilgang i forbindelse med individuelle sager og til effektivt at følge op imellem menneskerettighedsdialogens sessioner; opfordrer til systematisk inddragelse af et civilsamfundssegment i enhver bilateral eller regional menneskerettighedsdialog; gentager behovet for et systematisk og kontant svar fra EU's side på enhver form for repressalier imod menneskerettighedsforkæmpere, der forekommer, efter at de har deltaget i EU-arrangementer, eller som hænger sammen med deres kontakt med samtalepartnere fra EU;
69. gentager sin opfordring til, at Udenrigsrådet årligt formulerer konklusioner, der gør status over EU-institutionernes og medlemsstaternes indsats vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og fastsætter strategiske forpligtelser på højeste niveau for menneskerettighedsforkæmpere; anser 25-året for vedtagelsen af FN-erklæringen

om menneskerettighedsforkæmpere for at være et særligt passende tidspunkt til, at Rådet offentligt bekræfter sit engagement over for menneskerettighedsforkæmpere og ajourfører sin politik på dette område;

70. opfordrer til, at NF/HR i samarbejde med medlemsstaterne og Parlamentet vedtager en årlig liste over fokuslande, der vækker alvorlig bekymring hvad angår den vanskelige situation for menneskerettighedsforkæmpere, som skal ændres i henhold til udviklingen på stedet, som bl.a. vil give mulighed for: 1) en fuldt koordineret praktisk reaktion fra Team Europe på stedet; 2) øget adgang til ressourcer, navnlig under en Team Europe-finansieringsfacilitet, til beskyttelse i nødsituationer og mere langsigtet finansiering rettet mod den bredere institutionelle og strukturelle menneskerettighedssituation; 3) forbedret lokal overvågning af menneskerettighederne; 4) dedikerede nationale gennemførelsesstrategier; og 5) yderligere ressourcer til hovedkvarteret og delegationerne;

o

o o

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	9.2.2023
Resultat af den endelige afstemning	+: 50 -: 3 0: 6
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alexander Alexandrov Yordanov, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Michael Gahler, Kinga Gál, Raphaël Glucksmann, Sandra Kalniete, Dietmar Köster, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Matjaž Nemeč, Gheorghe-Vlad Nistor, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Harald Vilimsky, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Attila Ara-Kovács, Malik Azmani, Vladimír Bilčík, Dacian Cioloș, Rasa Juknevičienė, Andrey Kovatchev, Georgios Kyrtos, Erik Marquardt, Hannah Neumann, Juozas Olekas, Bert-Jan Ruissen
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	François Alfonsi, Theresa Bielowski, Włodzimierz Cimoszewicz, Eero Heinäluoma, Gilles Lebreton, Javier Moreno Sánchez, Samira Rafaela, Thijs Reuten

**ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

50	+
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Michael Gahler, Rasa Juknevičienė, Sandra Kalniete, Andrey Kovatchev, David Lega, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Malik Azmani, Dacian Cioloș, Georgios Kyrtos, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Samira Rafaela, Salima Yenbou
S&D	Attila Ara-Kovács, Theresa Bielowski, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Eero Heinäluoma, Dietmar Köster, Sven Mikser, Javier Moreno Sánchez, Matjaž Nemeč, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Thijs Reuten, Isabel Santos, Andreas Schieder, Nacho Sánchez Amor
Verts/ALE	François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Erik Marquardt, Hannah Neumann, Jordi Solé, Thomas Waitz, Viola von Cramon-Taubadel

3	-
ECR	Hermann Tertsch
ID	Gilles Lebreton
NI	Kinga Gál

6	0
ECR	Bert-Jan Ruissen, Dominik Tarczyński, Charlie Weimers
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi, Harald Vilimsky

Tegnforklaring

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller